

သောင်းစေဦး

အမှတ်စာရကိုက်ဖွဲ့များ အမှတ်(၁၃)

မသင်္ဂေါကိုက်ဖွဲ့

စာရေးသူ၏အမှာ

သောင်းဝေဦး

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးနှစ်က။ တိတိကျကျဆိုရသော် ၂၀၀၈ ခုနှစ်က ။

အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ Series အား စရေးရာစာဖတ်ပရိသတ်က တစ်ခဲနက် အားပေးကြသည်။

ပထမ စီစီဝမ်တာပန်

ဒုတိယက မိုင်းယန်း

မိုင်းယန်းကို ဗကပများက ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နောက်ဆုံးအကြိမ် ဝင်တိုက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့ ရှိသည့်လူ၊ လက်နက်၊ အင်အား အကုန်သုံးကာ အိတ်သွန်ဖာမှောက် တိုက်ကြခြင်းပါပင်။ အရေးအခင်းကာလမို့ ဗကပတွေက မိုင်းယန်းရရင် အောင်ပြီ။ Liberated Area ကြေညာမည်။ တရုတ်အကူအညီ ပြန်ရယူရမည်။ ထိုသို့ အစီအမံလုပ်ထားသည်။ ဒါပေမဲ့ မိုင်းယန်း သူတို့ ရမသွားပါ။ ဆယ့်လေးငါးရက်တိုက်ပြီးနောက် ကစဉ့်ကလျားနှင့် ပွဲပျက်သွားသည်။ အကျအဆုံးများစွာနှင့် ဆုတ်ခွာသွားရသည်။ ဒီတိုက်ပွဲမှာ BCP က ဝတိုင်းရင်းသား စစ်သားကလေးတွေ အများဆုံး ကျသွားကြရ၏။ ဒါဆို မကျေမနပ်၍ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ ဝတွေက ပန်ဆန်းဗဟိုတွင် ဗကပထံက အာဏာသိမ်းလိုက်ကြသည်။

မိုင်းယန်း ဝင်တိုက်မိ၍ ဗကပဗဟို လုံးဝ ပြိုပျက်သွားခဲ့ရ၏။ သူတို့၏ တူတံစဉ် အလံကြီး ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ထဲကျ၍ ပင်လယ်အော်မှ သည် အနိဗ္ဗိယ သမုဒ္ဒရာထဲအထိ မျောပါသွားခဲ့ရတော့၏။

အရှေ့မြောက်မှ ဗကပတို့၏ မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲနှင့် အပြိုင် မြန်မာနိုင်ငံ တောင်ခြမ်းတွင်လည်း KNU က ၁၉၈၈ ခုနှစ် စတင်ဘာလကုန်တွင် မဲသဝေါစခန်းကြီးအား အင်အား ၂၀၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ မဲသဝေါစခန်းကြီး၏ အချက်အချာတောင်ကုန်းများ အားလုံး ကျဆုံးခဲ့ရလေ၏။ ကျဆုံးသွားသည့် စခန်းများကို ပြန်တိုက်ရာ

သုံးလနီးပါး ကြာမြင့်သွား၏။ ထိုအခါကျမှ မဲသဝေါစခန်းကြီးတစ်ခုလုံး ပြန်ရတော့၏။

BCP က မိုင်းယန်းကို စက်တင်ဘာလ ဒုတိယပတ်မှာ စတိုက်သည်။ တတိယပတ်၊ စတုတ္ထပတ်များ၌ တိုက်ပွဲများ အလွန်ပြင်းထန်ခဲ့ပြီး စက်တင်ဘာ ၃၀ ရက်ကျမှ BCP တို့ နိုင်ပုံမပေါ်၍ ခွာစစ်ဆင်သွားခဲ့၏။

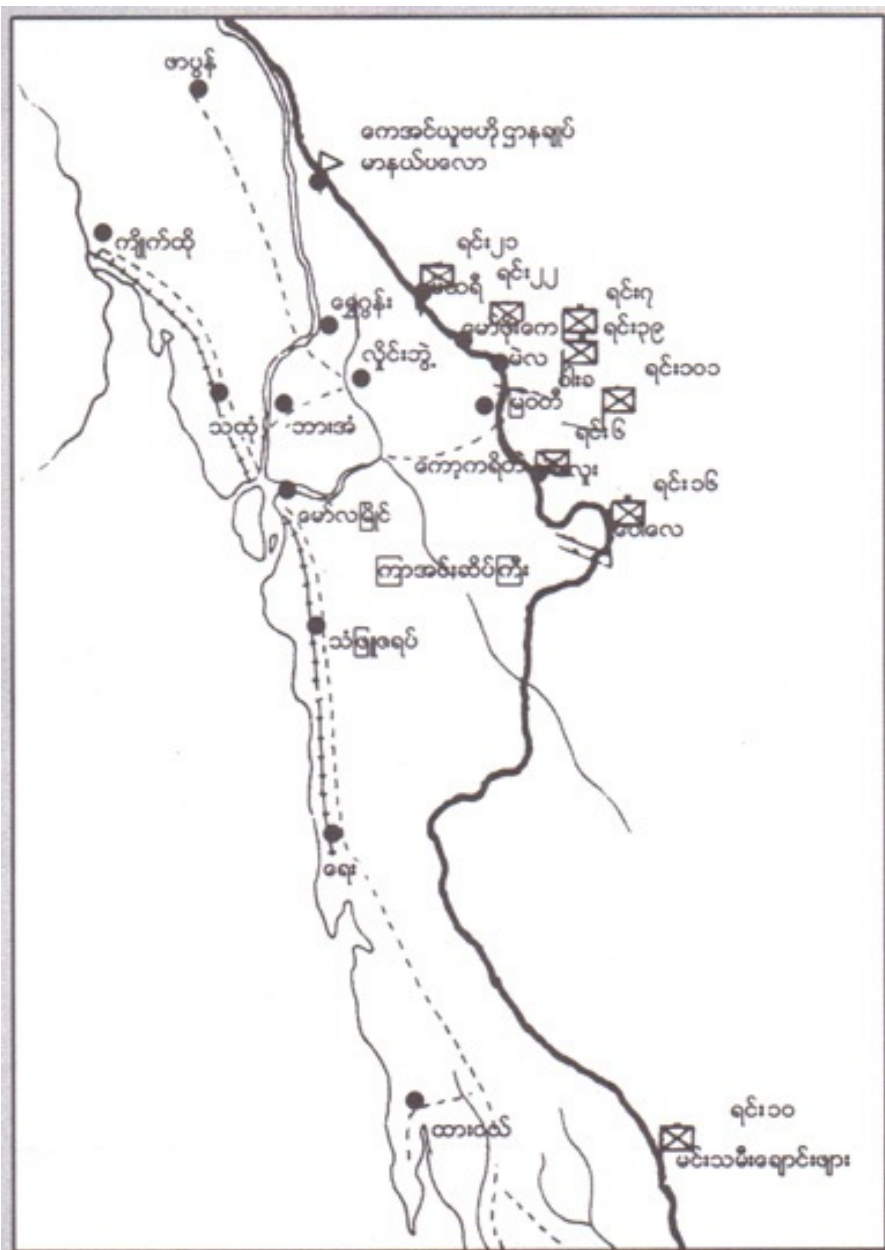
BCP နှင့် အပြိုင် KNU တို့ကလည်း လူ ၂၀၀၀ ကျော်မျှ စုဖွဲ့ပြီး တပ်မတော် တပ်ရင်းတစ်ရင်း (လူ ၃၀၀ ခန့်) အခြေပြုထားသည့် မဲသဝေါစခန်းကြီးအား အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စက်တင်ဘာ နောက်ဆုံးအပတ်မှာ ဝင်တိုက်သည်။ မဲသဝေါ၏ အချက်အချာ တောင်ကုန်းများ ကျဆုံးသွားတော့၏။ တပ်မတော်က သုံးလနီးပါး ပြန် တိုက်ယူရ၏။ မတိုက်လို့ကလည်း မဖြစ်။ အာဏာသိမ်းပြီးခါစ။ အရေး အခင်းပြီးခါစ တပ်မတော်အစိုးရကို လာပြီးအားစမ်းကြသည်။ ဒီလို ကြက်ရေးငှက်ရေးမှာ ငုံ့ခံနေ၍မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် ရှိသည့်အင်အားနှင့် မဲ သဝေါကို မရ အရ ပြန်တိုက်ကြရသည်။ ကရင် Expert ကစထမှူး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီးမောင်လှ ကိုယ်တိုင် တပ်ရင်းလေးငါးဆယ်ရင်းဖြင့် အနီးကပ် ကြီးကြပ် ဦးစီးတိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ မဲသဝေါစခန်းကြီး ပြန်ရတော့၏။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းပြီးခါစမှာ ရက်ရှည်လများဖြစ်ခဲ့သော တိုက်ပွဲကြီးများဖြစ်သောကြောင့် မိုင်းယန်းနှင့် မဲသဝေါတိုက်ပွဲများမှာ နာမည်ကြီးလှ၏။ မိုင်းယန်းတိုက်ပွဲကို ကျွန်တော် ရေးပြီး ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ပရိသတ်က နှစ်ထောင်းအားရ လက်ခံအားပေးကြ၍ သူနှင့် အပြိုင်ဖြစ်ခဲ့ သည့် မဲသဝေါအား အားကြိုးမာန်တက် ခပ်သွက်သွက် ကျွန်တော် ထပ် ရေးသည်။ ရေးပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း ထိုစဉ်က စစ်ရုံး ကကပြည်သို့

တင်ပြခွင့်ပြုချက် တောင်းခံခဲ့၏။ အဲဒီတုန်းက ပြည်တွင်းတိုက်ပွဲစာအုပ်
တွေအားလုံးစစ်ရုံး ကကပြည် ကို တင်ပြခွင့်ပြုချက် တောင်းရပါသည်။
ကကပြည်က ခွင့်ပြုမှ စာပေစိစစ်ရေးက ခွင့်ပြုရဲပါသည်။ ကြောက်ကြ
ရှာ၏။

မဲသဝေါတိုက်ပွဲနေရာပြမြေပုံ

၁၉၈၈ ခုနှစ်ကောအင်ယူနယ်စပ်တပ်စခန်းများနေရာပြပုံ

၁၉၈၈ ခုနှစ် ကေအင်ယူနယ်စပ် တပ်စခန်းများ နေရာပြပုံ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကို ကကပြည်တင်တော့ အောက်ပါ မှတ်ချက်နှင့် ပြန်ကျလာ၏။

“ဤစာအုပ်ကြောင့် KNU နှင့် ပြုလုပ်နေသော ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားသွားနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခွင့်မပြုနိုင်ပါ” ဟူ၏။

သို့နှင့် မဲသဝေါတိုက်ပွဲစာမူမှာ ထုတ်ဝေခွင့် မရဘဲ ကျွန်တော့်လက် ထဲတွင် လေးငါးနှစ် ကြာသွားခဲ့ပါပြီ။

ယခုအခါတွင်တော့ Transparency ပွင့်လင်းမြင်သာမှု ရှိလာသည်။ ဟိုတုန်းက ခွင့်မပြုတာတွေ ခွင့်ပြုလာသည်။ မင်းဒင်ရဲ့ သက်ခိုင်လို စာအုပ်မျိုးတွေ တရားဝင် ထွက်လာသည်။ အရေးအခင်းက ထောင်ကျ အကျဉ်းသားတွေရဲ့ ထောင်တွင်းအဖြစ်အပျက်တွေ စာအုပ်ရေး သား ထုတ်ဝေခွင့် ရလာကြသည်။ ABSDF တွေရဲ့ စာအုပ်တွေလည်း ဟော တစ်အုပ် ဟောတစ်အုပ်ထွက်လာကြပြန်သည်။

ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော် ရေးပြီးထုတ်ဝေခွင့် မရလို့ သိမ်းထားတဲ့ မဲ သဝေါစာမူကို ပြန်စိစစ်ဖတ်ရှုပါသည်။ ကကပြည်က ပြောလိုသာ ပြော တာပါ။ ကျွန်တော့်စာမူမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်စရာ ဘာ အကြောင်းမှ မပါဟု ထင်ပါ၏။ စာရှုသူများလက်ထဲရောက်ရင် ဖတ်ကြ

ည့်ကြပါခင်ဗျာ။ KNU က စစ်တပ်က စခန်းလာတိုက်တယ်။ စခန်းတွေ ကျသွားတယ်။ အဲဒါကို စစ်တပ်က ပြန်တိုက်တယ်။ ဒါလောက်ပါပဲ။ သိပ်ပြီး ကြီးကျယ်တဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စကားလုံးထွားထွားတွေ မပါပါ။ Military Point of View ကသာ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ သာတယ် နာတယ် မရှိပါ။ ဖြစ်ရပ်မှန် စစ်မှတ်တမ်း ဟုသာ ဆိုရပါမည်။

ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်စက ဘားအုံငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲမှာ KNU ခေါင်းဆောင်များနဲ့လည်း ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ။

သူတို့နဲ့ တိုက်ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲတွေအကြောင်းရေးနေပြီဟု ပြောဖြစ် တော့ ...

“ဗိုလ်မှူးကြီး ရေးပါ။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ကျန်ခဲ့တာပေါ့။ ကျွန်တော် တို့ဘက်ကတော့ ရေးနိုင်တဲ့ လူနည်းနည်း ရှားပါတယ်” ဟု ဆိုလာကြ သည်။

ယခုခါ ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်က တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့ အစည်းပေါင်းစုံနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနေပါပြီ။ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်နေပါပြီ။ ကျေနပ်ဖွယ်ရာ အခြေအနေကို ရောက်ရှိနေပါ ပြီ။

သို့ဖြစ်၍ သမိုင်းအတွက် အထောက်အထားဖြစ်သည့် ဤ ကျွန်တော်၏ မဲသဝေါတိုက်ပွဲစာမူလေးအား သိမ်းထားရာမှ ဖုတ်ဖတ်ခါ ပြီး စာရှုသူများ လက် အရောက်တင်ဆက်လိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြံပါစေ

သောင်းဝေဦး

နေရာ - ရန်ကုန်မြို့

ရက်စွဲ - ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၂၆) ရက်

*

အခန်း (၁)

မဲသဝေါတိုက်ပွဲများ

မဲသဝေါနိဒါန်း

မဲသဝေါဆိုသည်ကား

၁၉၈၈ ခုနှစ် လှိုင်းကြီးလေထန်ကာလ ရောက်မှ မြန်မာ ပြည်သူလူထုက မဲသဝေါဆိုသည့် အမည်နာမကို ပီပီပြင်ပြင် ကြားဖူးလာကြ၏။

၁၉၈၈ အရေးအခင်းကာလ အပြီး တပ်မတော်က နိုင်ငံတော်တာဝန် စထမ်းဆောင်ချိန်၌ လက်ဝဲလက်ျာသောင်းကျန်းသူများက အမျိုးမျိုး အားစမ်းလာကြသည်။ လက်ဝဲသမားများက မိုင်းယန်းကိုတိုက်သည်။ လက်ျာသမားများက မဲသဝေါကို တိုက်သည်။ ဤသို့ တိုက်ပွဲကြီးများ ကြောင့် မိုင်းယန်းနှင့် မဲသဝေါကို ပြည်သူအများက သိလာကြ၏။ သို့ရာတွင် အမည်သာကြားဖူးကြပြီး ဘယ်နားနေကြမှန်းတောင် ဂဃနဏသိသူ နည်းလှ၏။ စစ်သားများနှင့် ဒေသခံများကသာ သိကြပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်တွင် အနေကြာသော စာရေးသူအား

“မဲသဝေါဆိုတာ ဘယ်နားမှာလဲဟင်” ဟု ထိုတိုက်ပွဲကြီးများကို
စိတ်ဝင်စားသူများက မေးလာကြ၏။ ပြီးတော့

“ဘာနာမည်ကြီးလဲ” ဟုလည်း မေးသူက မေးကြပြန်၏။

မဲသဝေါဆိုသည်မှာ ကရင်အမည် ကရင်စကား ဖြစ်၏။

မဲ မဟုတ်ပါ။ မဲ ဖြစ်ပါ၏။

မဲ ဆိုသည်မှာ မျက်နှာ၊

သဝေါ ဆိုသည်မှာ ရွာ၊

မျက်နှာလို ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ အမို့အမောက်များရှိသော မြေများ မညီမ
ညာသော နေရာတွင်တည်ထားသောရွာ ဖြစ်သဖြင့် မဲသဝေါ၊ ထိုမှသည်
မဲသဝေါ ဖြစ်လာသည်ဟု သိသူများက ပြောကြသည်။

ညီနောင်ဖွား တိုင်းရင်းသား ကရင်နှင့် ရှမ်းတို့သည် မြို့အမည် ရွာ
အမည်များကို ပေးရာ၌ နေရာဒေသကို အစွဲပြု၍လည်းကောင်း၊
အရောင်အသွေးကိုအစွဲပြု၍လည်းကောင်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို
အစွဲပြု၍လည်းကောင်း၊ ပေါက်ရောက်ပင်များကို
အစွဲပြု၍လည်းကောင်း မှည့်ခေါ်တတ်ကြ၏။

ဥပမာ အပင်များကို အစွဲပြုပြီး ကရင်တို့က ရွာအမည်ကို အောက်ပါ
အတိုင်း မှည့်တတ်ကြ၏။

ဝါသိုးကုလား - ဝါးပင်တွေစုပြီး ပေါက်နေတဲ့ကုန်း၊ နေရာ၊ ကုလား
ဆိုတာစုပြီးပေါက်

တဲ့နေရာ၊ စုနေတဲ့နေရာ။ ထို့ကြောင့် ဝါးတော သို့မဟုတ် ဝါးခုတ်
ကုန်း အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

တကွီးကုလား - သရက်ပင်တွေစုပြီး ပေါက်နေတဲ့ကုန်း။ ထို့ကြောင့်
မြန်မာမှုပြုရပါက

သရက်တောဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ တကွီးဆိုသည်မှာ သရက်ပင်
ဖြစ်၏။

ပဟီးကုလား - ကျွန်းပင်တွေ စုပြီးပေါက်တဲ့နေရာ၊ ကျွန်းကုန်းဟု
အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ပ

ဟီးဆိုသည်မှာ ကျွန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

နေရာကို အစွဲပြုပြီး အောက်ပါအတိုင်း မှည့်တတ်ကြပြန်၏။

နို့လား - နို့ ဆိုသည်မှာ အင်း၊ လား ဆိုသည်မှာ အစိမ်းရောင် ၊ ထို့
ကြောင့်

အင်းစိမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

နို့ဂေါ် - နို့ ဆိုသည်မှာ အင်း၊ ဂေါ် ဆိုသည်မှာ အနီ၊ ထို့ကြောင့် အင်း
နီဟုအ

ဓိပ္ပာယ်ရ၏။

နို့ဖိုး - နို့ဆိုသည်မှာ အင်း၊ ဖိုး ဆိုသည်မှာ ပေါက်စလေး၊ အငယ်
လေး၊ အ

သေးလေး၊ ထို့ကြောင့် အင်းပေါက်စလေးဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

မြစ်ချောင်းများကို အစွဲပြုပြီး အောက်ပါအတိုင်း မှည့်တတ်ကြ ပြန်၏။

ထီးဒဗလုခီး - ထီး က ရေ၊ ဒဗလု ကကွန်း၊ ခီးက အစအဖျား။ ကွန်း ချောင်းဖျားဟု

အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ထီးဒဗလုထ - ထီးကရေ၊ဒဗလု က ကွန်း၊ ထ က အဝ။ကွန်ချောင်းဝ ဟုအဓိပ္ပာယ်

ရ၏။

မာနေပလော - မာကပြုလုပ်သည်။နေကရသည်။အောင်မြင်သည်။ ပလောကကွင်း၊

မာနေပလော အောင်မြင်ရေးကွင်း၊ အောင်မြင်

ဖဒိုပလော - ဖဒို က ကြီးသည်။ ပလောက ကွင်း။ ဖဒိုပလောကွင်း ကြီး၊ လွင်ပြင်

ကြီး စသည်တို့ဖြစ်ပါ၏။

ယခုလည်း မဲသဝေါမှာ မြေမျက်နှာပြင် အခြေအနေကိုလိုက်ပြီး တိုင်းရင်းသားတို့က အမည်မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုင်း တို့က ရွာကို မဲဟု ခေါ်ကြရာ ထိုင်းနှင့် ကရင်ပေါင်းစပ်ပြီး မဲသဝေါဟု ဆိုသူတို့ကလည်း ဆိုကြ၏။ ကရင်ကလည်း ရွာကို သဝေါဟုခေါ်ရာ မဲ သဝေါသည် မြေမျက်နှာပြင် မညီညာသော ရွာကြီးတစ်ရွာဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါသည်။ တကယ်တော့ မဲသဝေါရွာကြီးသည်ထိုင်း မြန်မာ နယ်စပ် သောင်ရင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း မြန်မာနိုင်ငံ နယ်နိမိတ်အတွင်း ကရင်ပြည်နယ် လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ်၏ မြောက်ဘက် မိုင် ၄၀ ခန့်အကွာတွင်

တည်ရှိလေသည်။

မဲသဝေါရွာကြီးသည် သောင်ရင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းနဖူးတွင် ရှိ၍ အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဒါဆောင်ယမ်အမည်ရ ရွာကြီး ရှိသည်။ ထိုရွာကြီးမှာ ထိုင်းလူမျိုးများသာမက အခြားသော မြန်မာနိုင်ငံမှ နယ်စပ်ဒေသနေ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အကြောင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဝင်ရောက်သွားလာနေကြသော ရွာကြီးဖြစ်၏။ ဒါဆောင်ယမ်သို့ မဲဆောက်မှလည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်ရှိ ဇင်းမယ်ဘန်ကောက် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးမှ လည်းကောင်း၊ ကတ္တရာလမ်းများ ဖောက်လုပ်ထားရှိပြီး အကောက်အခွန်မဲ့ ပစ္စည်းများ တင်သွင်းရောင်းဝယ်လျက်ရှိ ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ချိန်တစ်ခါက မဲသဝေါသည် အလွန် စည်ကားသော ရွာကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ KNU တို့၏ အဓိက ဝင်ငွေရသော စခန်းကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။

မဲသဝေါ၏ မြောက်ဘက်၌ KNU ဗဟို မာနေပလော စခန်းကြီးရှိ၏။

တောင်ဘက်တွင်ကား မဲထရီ၊ မော်ဖိုးကေ၊ မဲလ၊ ရေကျော်၊ သက်ကာရ၊ ဝမ်ခသစ်၊ ဝမ်ခဟောင်း၊ ဖလူးစသော စခန်းများရှိလေသည်။

မဲသဝေါမှ အနောက်ဘက် ၁၈ မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှမ်းရွာသစ် အမည်ရှိ ရွာကြီးရှိသည်။ အကောက်ခွန်မဲ့ ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှု အရှိန်အဟုန် အလွန်ကောင်းနေစဉ်က ရှမ်းရွာသစ်သည်လည်း အလွန်စည်ကား သိုက်မြိုက်လှသည်ဟု ကြုံခဲ့ဖူးသူများက ပြောကြသည်။ မဲသဝေါနှင့် ရှမ်းရွာသစ်ကို KNU တို့က ကားဖြင့် သွားလာခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်

“ဗိုလ်မှူးရေ ... မဲသဝေါ မပြောနဲ့ဗျ။ ရှမ်းရွာသစ်မှာတောင် ဒါဆောင်ယမ်က ရေခဲနဲ့ ကိုကာကိုလာကို ကျွန်တော်တို့ မှာသောက်ခဲ့ဖူး

တယ်” ဟု ကျွန်တော့်အသိ ဒေသခံ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောခဲ့ဖူးသည်။

“မှာသောက်တော့ အကြာကြီးစောင့်ရလား”

“မစောင့်ရပါဘူး။ နှစ်နာရီ သုံးနာရီအတွင်း ဟိုကကားနဲ့ ရောက်လာတာပါပဲ”

သူတို့ထံတွင်ရှိသော Icom လမ်းလျှောက်စကား ပြောစက်ကလေးများနှင့် လှမ်းမှာသည်ထင်ပါ၏။

မဲသဝေါမှ ရှမ်းရွာသစ်သို့ ကားငယ်များသွား၍ရ၏။ မိုးတွင်း ချောင်းရေများကြီးနေသည့် ကာလမှလွဲ၍ မဲသဝေါရှမ်းရွာသစ်ကားလမ်းကို KNU တို့ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ ရှမ်းရွာသစ်မှ တောင်ဘက်ရှိ ထရီဖိုးခွီး၊ ကမထ၊ ကိုလေ၊ ပိုင်းထော်၊ ကြာအင်း၊ ပိန္နတော၊ ကွမ်ဘီ၊ မဲသိမ်ရွာများမှတစ်ဆင့် လှိုင်းဘွဲ့မြို့သို့ အရောင်းအဝယ်သမားများက အကောက်အခွန်မဲ့ မှောင်ခိုပစ္စည်းများအား လူများဖြင့်လည်းကောင်း၊ လှည်းများဖြင့်လည်းကောင်း တင်သွင်း ခဲ့ကြလေသည်။

အလားတူပင် ကုန်သည်များက ပစ္စည်းများကို ရှမ်းရွာသစ်ဘက်မှ ယင်းပိုင်ချောင်းနှင့် သံလွင်မြစ်ဆုံရှိ ရင်းပိုင်ရွာသို့ လူဖြင့်လည်းကောင်း၊ လှည်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရင်းပိုင်မှတစ်ဆင့် သံလွင်မြစ်ကြောင်း အတိုင်း စက်လှေများဖြင့်လည်းကောင်း သယ်ဆောင်ပြီး ကမမောင်း၊ ရွှေဂွန်း၊ ဘားအံ၊ မော်လမြိုင်မြို့များရောက်သည်အထိ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား လာခဲ့ကြသည်ဟု သတင်းစကား ကြားဖူးပါသည်။

ထိုရှမ်းရွာသစ်သို့ ၁၉၇၅ ခုနှစ် နှစ်စက ကျွန်တော် ပထမဆုံး အကြိမ်ရောက်သွားခဲ့၏။ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲပါစစ်ကြောင်းဖြင့် သံလွင်မြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်က KNU တို့ အားကောင်းစဖြစ်ပြီး စစ်ကြောင်း Column ကြီးများ ဖွဲ့စည်းလျက် ဒေါနတောင်တန်း အနောက်ခြမ်းရှိ မြန်မာ့တပ်မတော်ကို အံတုကာ ယှဉ်ပြိုင်ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်စကာလပင်။ P.D.P ခေါ် ပြည် ပြေးများ ၁၉၆၉-၇၀ ထကြွကြရာ P.D.P တို့က KNU, NMSP, SSA စသည်တို့နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ကြ၏။ P.D.P တွင် မြန်မာနိုင်ငံဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနု၊ ဦးလောရုံ၊ ဦးသွင်၊ ဦးဝင်း၊ ဗိုလ်လက်ျာ၊ ဗိုလ်ရန်နိုင်နှင့် စာရေးဆရာ ရန်ကုန်ဘဆွေ၊ စသူတို့ပါဝင်ခဲ့ရာ P.D.P ကြောင့် KNU တို့ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် အဆက်အသွယ်ရသွားကြ၏။ လက်နက်အသစ်အဆန်းများ ဝယ်ယူနိုင်လာကြ၍ လက်နက်အင်အား ပိုမိုတောင့်တင်းလာပြီး ဖော်ပြပါအတိုင်း စစ်ကြောင်း Column ကြီးများ ဖွဲ့စည်းကာ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်ကြသည်။ ပြည်နယ်မြို့တော် ဘားအံကိုပင် ထိပါးနှောင့်ယှက်လာကြသည်။ မြဝတီကိုလည်း ပိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ KNU စစ်ကြောင်းများကို သတိထားလာရတော့၏။ ယခင်က ပြောက်ကျားသာသာ ပစ်ခတ်နှောင့်ယှက်နေသည့် အဆင့်မှ Conventional သမားရိုးကျစစ်ပွဲအသွင်သို့ ကူးပြောင်းလာသဖြင့် သူတို့ စစ်ကြောင်းများကို ချေမှုန်းနိုင်ရန် ရတခခေါ် အရှေ့တောင်တိုင်းသည် လက်အောက်ခံတပ်များမှ စစ်ကြောင်းများကို ရန်သူထူပြောသည့် ဒေသများသို့ စေလွှတ်ရတော့၏။ ရန်သူလှုပ်ရှားမှုက လှိုင်းဘွဲ့မြောက်ခြမ်းနှင့် အရှေ့ခြမ်း၌ ပို၍များပေသည်။

ထိုဒေသများသို့ ရတခကွပ်ကဲမှုအောက် တပ်အသီးသီးမှ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲပါ စစ်ကြောင်းများစေလွှတ်ရာတွင် ကျွန်တော်ပါဝင်သော မော်လမြိုင်ကျောက်တစ်လုံးတပ်မှ စစ်ကြောင်းလည်း ဘားအံမှတစ်ဆင့် လှိုင်းဘွဲ့မြောက်ခြမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရလေတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်မှ သာ

မကပါ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးတပ်မှ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်း၊ ဘားအံမှ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းနှင့် သထုံမှ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်း၊ ဘားအံမှစစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းနှင့် သထုံမှ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်း တို့သည်လည်း လှိုင်းဘွဲ့၊ ရွှေဂွန်း၊ ကမမောင်း စသော ဘားအံမြောက် ခြမ်းဒေသများ၌ လှုပ်ရှား၏။ တိုက်ပွဲများကလည်း အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဖြစ်ပွားရလေတော့သည်။ KNU တို့သည် ဘားအံကိုပင် ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် အူမြူးဂျုံကြွလျက်လည်း ရှိကြ၏။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်စက မြဝတီမြို့ကိုလည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် မဲသဝေါဒေသ အဘယ့်ကြောင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်လာရသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် KNU တို့ အူမြူးဂျုံကြွကာ အင်အားကောင်းလာရသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် သာမန်ပြောက်ကျားအဆင့်သာသာမှ စစ်ကြောင်းကြီးများ ဖွဲ့စည်းပြီး သမားရိုးကျ Conventional စစ်ကို သူတို့ ဆင်နွှဲလာနိုင်ခဲ့ကြသနည်း။ KNU ဌာနချုပ်နှင့် စခန်းများအား အဘယ့်ကြောင့် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့ကြရသနည်း။ စသည့် အကြောင်းများကို စာဖတ်သူတို့ လိပ်ပတ်လည်အောင် သမိုင်းအစကို ပြန်လည်ဖော်ပြရန်လိုလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ပြောရမည်ဆိုက ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးကိုပင် ပြန်ဖွင့်ရပါမည်။ ကရင်သောင်းကျန်းမှုသမိုင်းကပင် စရမည်ထင်ပါသည်။ သို့မှသာ ယခုကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်နေရသည့် KNU များနှင့်ခေါင်းဆောင်ကြီး စောဗိုလ်မြ၏ အကြောင်း တစေ့တစောင်းကို သိကြရမည်ဖြစ်ပါ၏။

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောဗိုလ်မြ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောဗိုလ်
မြ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၂) တပ်မဟာမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးစောဘောနီ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၂) တပ်မဟာမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီး စောဘောနီ

ယခု ကေအင်ယူ စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ရှော်နီ

ယခု ကေအင်ယူ စစ်ဦးစီးချုပ် ပိုလ်ချုပ်ဧရာဝတီ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ဂေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးစောရွှေစိုင်း

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာ
မှူး

ဗိုလ်မှူးကြီးစောရွှေဆိုင်

၁၉၈၈ ခုနှစ်က ကေအင်ယူ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး
ဖိုမန်းရှာ

၁၉၈၈ ခုနှစ်က ကေအင်ယူ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး

ဖခိုမန်းရှာ

၁၉၈၈ ခုနှစ်က ကေအင်ယူ နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေးတာဝန်ခံ
ဒုတိယကြီးစိုးစိုး(ခ) နေစိုး

၁၉၈၈ ခုနှစ်က ကေအင်ယူ နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေးတာဝန်ခံ

ဒုတိယမှူးကြီးစိုးစိုး (ခ) နေစိုး

ဒဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူအထူးတပ်ရင်း (၁၀၁) တပ်ရင်းမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးထောလ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူအထူးတပ်ရင်း (၁၀၀)
တပ်မှူး

ဗိုလ်မှူးကြီး ထောလ

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၇) တပ်မဟာမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးစောထိန်မောင်

မဲသဝေါတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၇) တပ်မဟာ

မှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးစောထိန်မောင်

*

GNU သမိုင်းကြောင်းတစေ့တစောင်း

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးမရမီ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက် နေ့တွင် ကရင်နိုင်ငံရေးအဖွဲ့များ စုပေါင်းကာ GNU (Karen National Union) ခေါ် ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသည်။ ထို အဖွဲ့အစည်း၌ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အဖြစ် KNDO ခေါ် (Karen National Defence Organization) ကရင် အမျိုးသား ကာကွယ်ရေး အစည်းအရုံး ကို အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် အကူအညီဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြပြန်သည်။

GNU အဖွဲ့၏ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်မှာ ဗြိတိသျှ အင်ပါယာအတွင်း တွင်သာ ဆက်လက်နေထိုင်ရေး၊ ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းခြင်းကို ဆန့်ကျင် ရေးများဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများကို ဟန့်တားမှု များ ဖြစ်လာရာ ထိုစဉ်က GNU အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ စောစံဖိုးသင်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အတူတူကျဆုံးခဲ့ရသော အာဇာနည် မန်းဘခိုင်၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင်သမ္မတကြီး အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ မန်းဝင်း မောင် အပါအဝင် ကရင်ခေါင်းဆောင်အများအပြားက GNU အဖွဲ့ကို ကျောခိုင်းသွားကြတော့သည်။ GNU အဖွဲ့သည်လည်း ကရင်နိုင်ငံရေး

အဖွဲ့များ၏ အဖွဲ့ချုပ်အသွင် တပ်ဦးအသွင်မရှိတော့ဘဲ သီးခြားနိုင်ငံရေး ပါတီသာ ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။

အင်္ဂလိန်နိုင်ငံတွင် ပညာသင်ခဲ့ပြီး အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးအားယူခဲ့သူ စောဘဦးကြီးက KNU အဖွဲ့ကို ဆက်လက်ဦးဆောင်ကာ ကရင်ပြည်နယ်ရရှိရေးကို ဦးတည်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးနောက်တွင် KNU အဖွဲ့သည် ကရင်ပြည်နယ်ခွဲ ထွက်ရေးကို ဦးတည်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် မတ်လမှစ၍ ကွန်မြူနစ်များ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းကြပြီး ရဲဘော်ဖြူများပါ တောခို ကုန်သောအခါ ထိုစဉ်က ဖဆပလ အစိုးရသည် လက်ဝဲဝါဒီများနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရသည်။ အစိုးရက လက်ဝဲယိမ်း မလိုဖြစ်သောအခါ နယ်ချဲ့အတွက် KNU အဖွဲ့ကိုသွေးထိုးပေးစရာ အကွက်ကောင်းကို ရရှိခဲ့ သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှစ၍ KNU အဖွဲ့၏ လက်နက်ကိုင်တပ်များ ဖြစ်သော KNDO တို့သည် မိမိတို့တပ်စွဲထားသော မြို့ရွာများ၌ ဆူပူ သောင်းကျန်းမှုကို စတင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၉ ဇန်နဝါရီမှစ၍ အစိုးရနှင့် အတိအလင်းတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားတော့သည်။ နယ်ချဲ့တို့က လက်နက် တပ်ဆင်ကာ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့သော KNU တပ်များသည် ရန်ကုန် မြို့တော် ဆင်ခြေဖုံးဖြစ်သော အင်းစိန်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒုတိယမြို့တော် မန္တလေးနှင့် တိုင်းနဲ့ ပြည်နယ်မြို့တော်များဖြစ်သော မော်လမြိုင်၊ ဘား အံ၊ တောင်ကြီးမြို့များအပါအဝင် မြို့ပေါင်းများစွာနှင့် ကျေးရွာပေါင်း များစွာကို သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ခဲ့လေသည်။

KNU အဖွဲ့သည် ၁၉၅၀ နှစ်ကူးသောအခါတွင်မူ နယ်ချဲ့အားကိုးမှု အပြင် အမြင်ကျဉ်းအမျိုးသားဝါဒကိုသာ ကျင့်သုံးမှု စစ်ဘုရင်ဝါဒကျင့်

သုံးမှုများကြောင့် လူထုက လက်မခံနိုင်တော့ဘဲ မြို့များမှ ဆုတ်ခွာရတော့သည်။ တပ်မတော်က ထိုးစစ်များ ပြန်ဆင်သောအခါတွင် တောကြိုအုံကြားသို့ ပြေးရတော့၏။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် KNU ခေါင်းဆောင် စောဘဦးကြီး၊ စောစံကေးနှင့် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကပ္ပတိန်ဗီဗီယန်တို့သည် တပ်မတော်၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဒေါနတောင်အနောက်ခြမ်း ကော့ကရိတ်မြို့နယ် ထို့ကိုကိုရွာကလေးတွင် ကျဆုံးခဲ့ကြ ရလေသည်။

စောဘဦးကြီး ကျဆုံးပြီးနောက် KNU ၏ ခေါင်းဆောင်မှုမှာ အင်္ဂလိပ်အမြောက်တပ်မှ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းမန်းဘဇန်နှင့် စောဟံတာသာမွေးတို့၏ လက်ထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ကရင်တော်လှန်ရေး အဘယ့်ကြောင့် ရှုံးနိမ့်ရသည်ကို သုံးသပ်ကြရာ ...

- အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ကို အလွန်အကျွံအားကိုးခြင်း
- စစ်ဘုရင်ဝါဒထွန်းကားလာခြင်း
- လူထုလက်မခံသော အကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များကျူးလွန်ခြင်း

စသည်တို့အား ရှာဖွေတွေ့ရှိကြတော့၏။

KNU တို့၏ ပထမလမ်းစဉ်မှာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့၏ CAS (B) ကို တုပရေးဆွဲထားသည့် CAS (K) ဖြစ်၏။ ထိုလမ်းစဉ်တို့သည်လည်း စာရွက်ပေါ်မှာသာရှိခဲ့ပြီး ဘာမျှ အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ခဲ့ပေ။ ပထမလမ်းစဉ် မအောင်မြင်သောကြောင့် မန်းဘဇန်နှင့် စောဟံတာသာမွေးတို့သည် ကရင်တော်လှန်ရေးကို သုံးသပ်ချက်များ ပြုလုပ်၍ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ပူပေါင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၉၅၂ မေလတွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ အတွင်းရေးမှူး သခင်

ဇင်နှင့် KNU ဥက္ကဋ္ဌ မန်းဘဇော်တို့ ဇင်ဇော် သဘောတူညီချက်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။ KNU အဖွဲ့သည်လည်း ကွန်မြူနစ်ပုံစံ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းထားသော အဖွဲ့ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမည်ကိုလည်း KNU မဟုတ်တော့ဘဲ ကေအန်ယူတပ်ဦးဟူ၍ ပြောင်းလဲခေါ်တွင်စေခဲ့၏။ ဤ ကွန်မြူနစ်ပုံစံ ချမှတ်ခဲ့သော တော်လှန်ရေး လမ်းစဉ်မှာ KNU တို့၏ ဒုတိယလမ်းစဉ်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုဒုတိယလမ်းစဉ်ကို ပဲခူးရိုးမဒေသနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသများက လိုက်နာကျင့်သုံးကြသော်လည်း အရှေ့ကော်သူးလေခေါ် စစ်တောင်း မြစ် အရှေ့ဘက်ရှိ ကရင်ပြည်နယ်၌ကား ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ အရှေ့တိုင်း KNU များကား စစ်ဘုရင်ဝါဒနှင့် အကြမ်းဖက်ဝါဒကို ကျင့် သုံးဆဲပင်ဖြစ်၏။ ထိုဒေသကို ထိန်းချုပ်ထားသော KNDO တပ်မဟာ(၅) တပ်မဟာမှူးကြီး လင်းထင်က ရန်ကုန်၊ မော်လမြိုင် လူစီးရထားကို မိုင်းခွဲတိုက်ခိုက်ကာ ကျောင်းပိတ်၍ပြန်လာသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ များကိုပင် တရုတ်ဖြူများထံ ရောင်းစားခဲ့၏။ ဗိုလ်လင်းထင်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲ မတိုင်မီအထိ စစ်ဘုရင်ဝါဒ အကြမ်းဖက်ဝါဒကို ရန်ကုန်၊ မော်လမြိုင် ရထားလမ်းတစ်လျှောက်သာ မက သထုံခရိုင်အတွင်း၌ မကြာခဏ ကျူးလွန်ခဲ့လေသည်။ သူ၏တော တွင်းဌာနချုပ်ကို သထုံမြောက်ဘက်ဒုံသမိ ချောင်းအနောက်ဘက်နှင့် များစွာမဝေးကွာလှသော လေးကေတွင် အခြေပြုထားရှိခဲ့၏။ သူသည် မိန်းမကိစ္စတွင် အလွန်နာမည်ကြီးသူ ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့ကော်သူးလေ၌ ထိုသို့ စစ်ဘုရင်ဝါဒထွန်းကားနေစဉ် နောင် တွင် KNU ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်လာမည့် စောဗိုလ်မြသည်လည်း နောက်လိုက်လူ ၅၀ ခန့်နှင့် ဒေါနတောင်တန်း အနောက်ခြမ်း ကော့က ရိတ်ဒေသတွင် လှုပ်ရှားလျက် တပ်မဟာ (၄) ၌ အမှုထမ်းနေလေသည်။

သူသည် အစကနဦးကတည်းက တပ်မဟာ (၅) တပ်မဟာမှူးကြီးလင်း ထင်နှင့် အစေးမကပ်သူဖြစ်၍ သံလွင်အနောက်ခြမ်းတွင်မနေဘဲ သံလွင်အရှေ့ခြမ်း၌ သီးခြားလှုပ်ရှားနေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် နောင်အခါ၌ KNU တွင် အရေးပါသူ ဖြစ်လာခဲ့၏။

*

KNU မှ ပဋိပက္ခများ

ဒုတိယလမ်းစဉ်အရ KNU တို့ ဗမာပြည်ကွန်ပျူနစ် ပါတီခေါ် ဗကပ ခေါ် B.C.P တို့နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ရာ၌ အကွဲအပြဲများ ပဋိပက္ခများ စတင် ဖြစ်ပွားလာလေတော့သည်။

“မိမိတို့နှင့် ပူးပေါင်းပါက မိမိတို့၏ တိုက်ရိုက်အကြွင်းမဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို ခံယူရမည်”

အထက်ပါအတိုင်း B.C.P တို့က တိုခဲ့၏။ တိုက်ရိုက်အကြွင်းမဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို တောင်းဆို၍ KNU ကို ဝါးမျိုရန် ဗကပက အစဉ်တစိုက် ကြိုးစားလာကြတော့၏။ ဒုတိယလမ်းစဉ်ကြောင့် လက်ဝဲလက်ျာ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင် နှစ်ဦးဖြစ်သည့် မန်းဘဇန်နှင့် စောဟံတာသာမွေးတို့ မပြေမလည်ဖြစ်လာကြ၏။ မန်းဘဇန်က B.C.P ၏ အကြွင်းမဲ့ခေါင်းဆောင်မှုကို လက်ခံချင်သူဖြစ်၍ စောဟံတာသာမွေးက အမျိုးသားရေးကို ဦးစားပေးလိုသူဖြစ်လေသည်။ လက်တွေ့တွင် မန်းဘဇန်သည် B.C.P ၏ အကြွင်းမဲ့နှင့် တိုက်ရိုက်ခေါင်းဆောင်မှုကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ပေ။ ဤအချက်ကို KNU ဗဟိုကော်မတီဝင်များက မ

ကျေနပ်ခဲ့ကြ”

၁၉၅၈ ခုနှစ် ခုနှစ် ဗဟိုကော်မတီဝင် စောမောင်တိုးနှင့် ဆရာဘာဟု တို့က နောက်လိုက်ငယ်သားများနှင့် အတူ အစိုးရထံ လက်နက်ချ အလင်းဝင် သွားခဲ့ကြ၏။ အလားတူပင် စောဟံတာသာမွေးသည်လည်း KNU နှင့် လမ်းခွဲ ထွက်ခွာကာ အရှေ့တိုင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ၁၉၆၃ ခုနှစ်၌ အစိုးရနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ်၍ နောက်လိုက်နောက်ပါများနှင့် အလင်းဝင်လိုက်တော့၏။ တပ်မဟာမှူးလင်းထင်နှင့် သူ၏ တပ်မဟာ (၅) သည် စောဟံတာသာမွေး၏ KRC နှင့်အတူ အလင်းဝင် ခဲ့၏ ။ သို့ရာတွင် ကော့ကရိတ်မြဝတီဒေသ၌ မင်းမူနေသော ဗိုလ်မြကား လိုက်ပါသွားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

စောဟံတာသာမွေး၏ KRC က အစိုးရနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးရယူခဲ့ သော်လည်း မန်းဘဇန်၏ KNU တပ်ဦးမှာမူ B.C.P တို့အလိုကျသာ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးခဲ့ရသဖြင့် အောင်မြင်မှုမရခဲ့ချေ။

*

KNU တွင် ဗိုလ်မြခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာခြင်း

ဗိုလ်မြကို ၁၉၂၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့၌ ကျောက်ကြီး မြို့နယ်၊ ထီးမူခီးရွာ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ စတုတ္ထတန်းအထိ ကျောင်းနေဖူး ပြီး အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဖာပွန်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဗြိတိသျှရဲမှူး ဘတ် တလာထံ၌ ရဲသားအဖြစ် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းလေသည်။ ရဲတပ်သား ဘဝတွင် ဘတ်တလာ၏ အနီးကပ်လူယုံအဖြစ် သတ်မှတ်ခံခဲ့ရ၏။ ရဲ

တပ်ကြပ်အထိ ရာထူးတိုးတက်ရရှိခဲ့ပြီး ၁၉၄၈ ကရင်သောင်းကျန်းမှု စတင်ချိန်၌ ဖာပွန်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ တပ်ကြပ်ရွှေဆိုင်းနှင့် အတူ တောခိုခဲ့လေသည်။

တောတွင်း၌ အရှေ့ကော်သူးလေ ခေါ် သံလွင်မြစ် အရှေ့ခြမ်း ကော့ကရိတ် မြဝတီဒေသ၌ တပ်မဟာ (၄) ၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး စစ်ရေးစစ်ရာ အစွမ်းအစရှိသူအဖြစ် KNU လူကြီးများ၏ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရသူဖြစ်၏။ သူသည် အမျိုးသားရေးဝါဒီ သက်သက်သာ ဖြစ်၏။ ငယ်စဉ်ကပင် အင်္ဂလိပ်များနှင့် အတူနေခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်၍ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သူပင် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၅၄ ခုနှစ်၌ အရှေ့ကော်သူးလေမှ တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ စောနားမူသည် အစိုးရနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြီး နောက်လိုက်နောက်ပါ လူအင်အား ၃၀၀ ခန့်နှင့် ဘားအံမြို့၌ အလင်းဝင်ရာ ဗိုလ်မြလည်း တပ်မှူးငယ်တစ်ဦးအဖြစ်လိုက်ပါ အလင်းဝင်ခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် တောတွင်းတွင် အနေကြာလာပြီဖြစ်၍ အစိုးရ၏ ချမှတ်ထားသော စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများကို မလိုက်နာနိုင်သောကြောင့် ဗိုလ်မြသည် မကြာခင်မှာပင် တောပြန်ခဲ့ပြီး KNU တပ်မဟာ (၄) သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားတော့၏။

၁၉၅၈ ခုနှစ်မှစ၍ KNU တပ်မဟာ (၄) ဒုတပ်မဟာမှူး တာဝန်ကို စတင်ယူခဲ့ပြီး တပ်မဟာ (၄) ကျက်စားရာ ကရင်ပြည်နယ်တောင်ခြမ်း၌ သွားလာလှုပ်ရှားနေခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် ကော့ကရိတ်ဒေသတွင် အနေများခဲ့၏။

သူ၏ စစ်ရေးစစ်ရာ လှုပ်ရှားမှုများကြောင့် သံလွင် အရှေ့ခြမ်း အရှေ့ကော်သူးလေ၌ လူသိများသူဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်၌ စောဟံတာ

သာမွေး ခေါင်းဆောင်သည့် KNU မှ အစိုးရနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေး ရယူပြီး အရှေ့တိုင်းမှ အင်အားစုများ အလင်းဝင်ရောက်ရာတွင် ပါသွား ကြသော်လည်း ဗိုလ်မြသည် အလင်းဝင်ရာသို့ လိုက်ပါမသွားခဲ့ပေ။ သူမ လိုက်ပါသွားရခြင်းအကြောင်း၌ သံလွင်အနောက်ခြမ်းမှ သူနှင့်အပြိုင် ဖြစ်ပြီး သဘောထားခြင်း မတိုက်ဆိုင်သော တပ်မဟာ (၅) တပ်မဟာ များ လင်းထင်ကြောင့်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ ထိုစဉ်က လင်းထင်သည် သူ၏ တပ်မဟာ (၅) တစ်ခုလုံးနှင့်အတူ အလင်းဝင်ရာ၌ လိုက်ပါသွား ခဲ့၏။ လင်းထင် အလင်းဝင်သွားခြင်းသည် ဗိုလ်မြအတွက် အရှေ့ကော် သူးလေ ခေါ် အရှေ့တိုင်း၌ သူ၏ အဓိကပြိုင်ဘက် လျော့သွားခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ သူ့အတွက် အလှည့်အပြောင်းကြီးတစ်ခုလည်း ဖြစ် ခဲ့၏။

လင်းထင်သည် စောဟံတာသာမွေး၏ ဦးဆောင်မှုကို ခံယူကာ အလင်းသို့ရောက်ရှိခဲ့သော်လည်း စစ်ဘုရင်ဝါဒကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ပေ။ သူသည် လူမှုရေးရှုပ်ထွေးပြီး အကြမ်းဖက်မှုများ ကျူးလွန်၍ လက်နက် များခိုးသွင်းကာ တောပြန်ခိုရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ တပ်မတော်မှ သတင်းရ၍ သွားရောက် ဆွေးနွေးခဲ့ရာ သူက လက်မခံဘဲ စတင် ပစ်ခတ်သဖြင့် တပ်မတော်က ပြန်လည်ပစ်ခတ်ရာ ကျဆုံးသွားရ တော့၏။ လင်းထင် ကျဆုံးသွားသောအခါ သူ၏ဇနီး နော်လွီဇာမှ လင်း ထင်၏ တပ်မတော် (၅) အင်အားစု အတော်များများဖြင့် ပြန်လည် တောခိုသွားခဲ့လေသည်။

နော်လွီဇာသည် မယ်ဗမာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အင်္ဂလိပ်စာဌာန၌ ကျူတာလုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ အရွယ်ရောက်သည်အထိ ရန် ကုန်ပတ်ဝန်းကျင်တွင်သာ သွားလာနေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ မိန်းမသားတစ် ဦးအနေဖြင့် တောထဲတောင်ထဲ၌ ကြာရှည်မနေနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့်

တပ်မဟာ(၅) မှ တောခိုအင်အားစုများက တပ်မဟာမှူးကတော် နော် လွီဇာအား တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ပို့ဆောင်ပေးရလေသည်။ တပ်မဟာမှူး အသစ်မှာ ယခင်က ဒုတပ်မဟာမှူးဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ထွန်းမြင့် ဖြစ်၏။ နော်လွီဇာသည် တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ အမေရိကန်သံရုံးသို့ သွားရောက်ပြီး ခိုလှုံခွင့်တောင်းခံရာ ရရှိသဖြင့် အမေရိကသို့ ထွက်ခွာ သွားလေတော့သည်။ တပ်မဟာ (၅)မှ အင်အားစုများသည် ဗိုလ်မြအဖွဲ့ နှင့် ပူးပေါင်းကာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်မြ ကွပ်ကဲမှု အောက်၌ အင်အားများတိုးပွားခဲ့လေသည်။

လူအင်အားတောင့်တင်းလာသောအခါ ဗိုလ်မြသည် KNU တပ်ဦး၌ B.C.P လွှမ်းမိုးမှုကို ရှုံ့ချပြီး ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့၌ KNU တပ်ဦးမှ အတိအလင်းခွဲထွက်ကာ ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး ကောင်စီ Karen National Liberation Council(K.N.L.C) ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ လေတော့သည်။ K.N.L.C က သူ၏ အမျိုးသားရေးဝါဒ သက်သက်ကို ကြေညာပြီး အရှေ့ကော်သူးလေ၌ သီးခြားရပ်တည်လှုပ်ရှားလေ တော့သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်၌ KNU တပ်ဦးတွင် B.C.P တို့၏ ဗိုလ်ကျစိုးမိုးမှုကို သည်းမခံနိုင်တော့သော ပါတီဥက္ကဋ္ဌ မန်းဘဇန် ဗဟိုကော်မတီဝင် မောင်မောင်၊ ဖဒို ဘသင်၊ စံလင်း၊ ဘောယူဖော်၊ တာမလာဘော၊ သန်း အောင် ၊ ဖဒို ဂေဒွဲဘွား၊ စံသိန်း၊ တင်ဦး တို့သည် နောက်လိုက်နောက်ပါ အချို့နှင့်အတူ ဗိုလ်မြနှင့် သွားရောက်ပူးပေါင်းလေတော့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့၌ ဗိုလ်မြနှင့် မန်းဘဇန်တို့သည် ကရင် အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး Karen National Union Front (KNUF) ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ဖွဲ့စည်းလိုက်သောကြောင့် မန်းဘဇန်တို့ KNU တပ်ဦးမှ ကွပ်ကဲခဲ့သော အင်အား ၅၀၀ ခန့်ရှိသည့် KNU

တပ်မဟာ (၂) နှင့် တပ်မဟာ (၃) တို့သည်လည်း လာရောက်ပူးပေါင်း ရာ ဗိုလ်မြ ကွပ်ကဲမှုအောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်မြသည် KNUF ၌ စစ်ရေးတာဝန်သာမက စစ်ဦးစီးချုပ်လည်း ဖြစ်၏။

ဗိုလ်မြသည် KNUF နှင့် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များကို စနစ်တကျ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ မန်းဘဇန်တို့နှင့် ပူးပေါင်းမိသောအခါ အင်အားတောင့်တင်းလာသဖြင့် KNU တပ်မ (၁) ကို မဲသဝေါတွင် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။ KNU တပ်မ (၁) ၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်၌ တပ်မဟာ (၁) ၊ တပ်မဟာ (၆) ၊ တပ်မဟာ(၇)နှင့် တပ်မဟာ (၈) တို့ ပါဝင်လေသည်။ ဗိုလ်မြသည် မိမိဩဇာကို မနာခံသော တပ်မဟာ (၁) နှင့် တပ်မဟာ (၈) မှ ခေါင်းဆောင်အချို့ကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပြီး တပ်မဟာ(၁) နှင့် တပ်မဟာ(၈) ကိုပူးပေါင်းကာ တပ်မဟာ (၁) အဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့၏။ တပ်မဟာ (၁) သည်လည်း ယခင် လင်း ထင်၏ တပ်မဟာ (၅) ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းထားသည့် တပ်မဟာဖြစ်သည်။ နော်လွီဇာ မရှိသည့်နောက် လင်းထင်၏ တပ်မဟာ (၅) ကိုမူ အပြီးအပိုင် ဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင်ကား ဗိုလ်မြအုပ်စုသည် KNUP ပါတီနှင့် ပခုံးခြင်းယှဉ်နိုင်လာပြီး ရွှေကျင်ကျောက်ကြီးဒေသတွင် KNUP ပါတီကို စစ်ရေးအရ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုများပင် ပြုလုပ်လာသဖြင့် KNUP ပါတီဗဟိုသည် ပဲခူးရိုးမသို့ ပြေးဝင်ခိုလှုံရတော့၏။ စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ခြမ်း၌ မနေဝံ့တော့ပေ။

၁၉၆၉-၇၀ ၌ ဦးနု၏ Paliament Democracy Party ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီ (ခေါ်) ပြည်ပြေး P.D.P များ ထိုင်းနိုင်ငံကို ခြေကုန်ယူထကြွလာသောအခါ P.D.P, KNU နှင့် NMSP သုံးပါတီ မဟာမိတ်ဖွဲ့သည်။ ဗိုလ်မြ

အုပ်စုသည် ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့် ဆက်သွယ်ရန်လမ်းပွင့်သွားခဲ့၏။ P.D.P များကို အကြောင်းပြု၍ လက်နက်ခဲယမ်းနှင့် ငွေကြေးအကူအညီ အမြောက်အမြား ရရှိလေသည်။

ဗိုလ်မြသည်လည်း အင်အားတောင့်တင်းလာပြီး KNU တပ်ဦးအပေါ် တွင် သူ၏ အကြွင်းမဲ့ခေါင်းဆောင်မှုကို စိုက်ထူလာသည်။ KNU ပါတီဝင်ဟောင်း လက်ဝဲဝါဒီများဖြစ်သော မန်းဘဇန်တို့အုပ်စုကို ဗိုလ်မြ သည် KNU တပ်ဦးတွင် ခေါင်းဆောင်ခွင့်မပေးခဲ့ပေ။ KNU တပ်ဦးသည် P.D.P, NMSP တို့နှင့်အတူ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ ညီညွတ်ရေးနှင့် လွတ်မြောက်ရေး တပ်ပေါင်းစု (တညလ) တွင် ပါဝင်ပြီး မိမိအဖွဲ့ အစည်းအတွက် နိုင်ငံရေး စစ်ရေးအမြတ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် KNU ပါတီမှာ အင်အား ၉၈၀ ခန့်သာရှိသော်လည်း KNU တပ်ဦးမှာ အင်အား ၂၅၀၀ ခန့်အထိ တိုးတက်လာပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် မန်းသာစိန်ခေါင်းဆောင်သော KNU တပ်ဦးအဖွဲ့ဝင် များသည် ပဲခူးရိုးမဆီသို့ ဝင်ရောက် ထိုးဖောက်ပြီး ဗကပနှင့် KNU ပါတီ တို့အား တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ပဲခူးရိုးမတွင် ရေရှည်ရပ်တည် နိုင်ခဲ့ခြင်းကား မရှိခဲ့ပေ။

ဗိုလ်မြ၏ KNU သည် P.D.P တို့ကြောင့် လူသိများလာကာ နိုင်ငံတကာ အဆက်အသွယ်နှင့် အကူအညီများ ပိုမိုရရှိခဲ့ပြီး လူ လက်နက်ခဲယမ်းအင်အား ပိုမိုတောင့်တင်းလာကြ၏။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၀ က P.D.P တို့နှင့် လွတ်မြောက်ရေးတပ်ပေါင်းစု တညလ ဖွဲ့စည်းထားခဲ့ မှုမှာ မခိုင်မြဲခဲ့ချေ။ တစ်နှစ်မပြည့်မီမှာပင် ဗိုလ်မြနှင့် P.D.P ဥက္ကဋ္ဌ ဦးနု တို့ သဘောထားကွဲလွဲကြပြီး ပဋိပက္ခများဖြစ်ပွားခဲ့ရာ။ ၁၉၇၁ နောက်ပိုင်း၌ လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်မှုများပင် ဖြစ်ပွားလေ တော့သည်။

တပ်မင်းလင်းတင်၏ နောက်ဆုံးရနံ့မယ်ဗမာ့နော်လွီအောင်ဆင်

တပ်မင်းလင်းထင်၏ နောက်ဆုံးဇနီးမယ်ဗမာနော်လို့အဘင်ဆင်

တပ်မင်းလင်းထင်၊ သူ၏ဇနီးနှင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး

တပ်မင်းလင်းထင်၊ သူ၏ဇနီးနှင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး

ကေအေစီမှ စောဟန်တာသာမွေးနှင့်သူ၏အဖွဲ့

ကေအေစီမှ စောဟန်တာသာမွေးနှင့် သူ၏ အဖွဲ့

၁၉၆၃ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးစဉ်က ကောအာစီမှဖဒိုဘထွန်း
နှင့် တပ်မတော်အရာရှိများ

၁၉၆၃ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးစဉ်က ကေအာစီမှ ဖဒိုဘထွန်း
နှင့် တပ်မတော်အရာရှိများ

ကောအင်ယူတပ်မဟာ (၅)တပ်မင်းဗိုလ်လင်းထင်

ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၅) တပ်မင်းဗိုလ်လင်းထင်

ABSDF ဥက္ကဋ္ဌပိုးသီးဖွန်ခေါ်မျိုးသန်းထွဋ်

ABSDF ဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်မှူးခေါ် မျိုးသန်းထွဋ်

ဗိုလ်မြ၏ KNU သည်လူအင်အား ၂၅၀၀ တို့နှင့် စစ်ရေးအတွေ့ အကြုံများပါရှိကြသောကြောင့် စစ်ရေးအတွေ့အကြုံ နုနယ်သော P.D.P တို့အား လွယ်ကူစွာ သုတ်သင်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ KNU နှင့် P.D.P တို့ လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခ၌ P.D.P စစ်ခေါင်းဆောင်ဗိုလ်လက်ျာ ကျဆုံးသွားခဲ့လေသည်။ ဦးနုသည်လည်း ဥက္ကဋ္ဌရာထူးမှ ၁၉၇၃ ၌ အပြီးအပိုင် နုတ်ထွက်၍ ထိုင်းနိုင်ငံမှ အိန္ဒိယသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရလေသည်။ P.D.P အား ဦးသွင်မှ ဆက်လက်ဦးဆောင်ခဲ့၏။

KNU တပ်ဦး ဖွဲ့စည်းရာ၌ မန်းဘဇန်အား ဥက္ကဋ္ဌတင်ခဲ့သော်လည်း ဗိုလ်မြ သြဇာသာလွမ်းမိုးခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ဖေဖော်ဝါရီလ၌ သထုံခရိုင်ရှိ တပ်မဟာ (၁) မှ တပ်မှူးများ သည် ဗိုလ်မြ ခန့်ထားသည့် တပ်မဟာမှူး အသစ် ကျော်ဟိုးနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ကာ သဘောထားကွဲလွဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ထိုသဘောထားကွဲလွဲမှု၌ တပ်မှူးများနှင့် နယ်ဘက် အုပ်ချုပ်မှု ဖဒိုအဖွဲ့များ ဆက်ကြေးကိစ္စကောက်ခံမှု အပေါ်တွင် အခြေခံ သဘောကွဲလွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

သို့ရာတွင် ကျော်ဟိုးသည် ဂျူနီယာတပ်ရင်းမှူးဘဝမှ တပ်မဟာမှူး ဖြစ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး သူ့ထက် စီနီယာ ကျသည့် ဒင်္ဂါး၊ ပေါက်ကျော် စသူများက သူ့ကွပ်ကဲမှုအား ဆန့်ကျင်ရာမှ ပြဿနာစခဲ့ခြင်းဖြစ်၏ ။ သဘောထားကွဲလွဲရာ၌ ဖဒိုအဖွဲ့များဘက်မှ ရပ်တည်ခဲ့သော တပ်မဟာမှူးကျော်ဟိုးအမိန့်ကို လက်အောက်ခံတပ်မှူးများက မနာခံကြတော့

ပေ။ ကျော်ဟိုးက ဗိုလ်မြထံ သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း တိုင်ကြားခဲ့သည်။ ဗိုလ်မြက တပ်မဟာ (၁) မှ သဘောထား ကွဲလွဲသူ ခေါင်းဆောင် ၁၀ ဦးအား တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန်အတွက် ၁၉၇၁ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက်၌ သံလွင်အရှေ့ဘက်ရှိ ဘောသရောသို့ လာ ရောက်ရန် ချော့မော့ခေါ်လိုက်၏။ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် သူကိုယ်တိုင် ကွပ်ကဲသည့် တပ်မဟာ (၇) အင်အားစုများနှင့် ပိုင်းဝန်း ဖမ်းဆီးပြီး ဖေဖော်ဝါရီ ၂၈ ရက်နေ့၌ သူကိုယ်တိုင် လုံစွပ်ဖြင့် ထိုးသတ်အရေးယူပြ လိုက်တော့သည်။

အသတ်ခံရသူများကား ...

- ဒဂုံ၊

- ပေါက်ကျော်

- ဖားပြား

- စိန်သီး

- ကျော်ခိုင်

- ဇော်ဟိန်း

- ခင်မောင်ရီ

- ရော်နယ်လ်

- အလက်ဇန္ဒား နှင့် ညွန့်တင်

တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်မြသည် တပ်မဟာ (၁) မှ ထိပ်ပိုင်း ခေါင်းဆောင်များကို ကိုယ်တိုင်သုတ်သင် ရှင်းလင်းပြီးနောက် ကျန်ခေါင်းဆောင်များအား

သစ္စာရေသောက်စေကာ ကျော်ဟိုးထံသို့ ပြန်လည်အပ်နှံလိုက်၏။ သို့နှင့် KNU တစ်ဖွဲ့လုံးသည် ဗိုလ်မြအား ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့သွားကြ၍ ဗိုလ်မြကွပ်ကဲမှုအောက်သို့ လုံးလုံးလျားလျား ရောက်ရှိသွား ကြလေတော့သည်။

၁၉၇၅ တွင် KNUP နှင့် ဗကပဗဟိုတို့အား ပဲခူးရိုးမတွင် တပ်မတော်မှ ချေမှုန်းရှင်းလင်းခဲ့ရာ ဗကပဗမှ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူးဇင်ချစ်တို့ ကျဆုံးသွားခဲ့ရပြီး KNUP ဥက္ကဋ္ဌ စောမြမောင်နှင့် ဖဒိုသန်းအောင်တို့သည် အင်အား ၆၇ ယောက်နှင့် စစ်တောင်းမြစ်ကို ဖြတ်ကူးပြေး၍ ဗိုလ်မြထံ လုံးဝ ခိုဝင်ကြရလေတော့သည်။ ဗိုလ်မြထံရောက်သွားသောအခါ ဗိုလ်မြက ဗကပဝါဒကို လက်ခံထားသည့် KNUP ကို လုံးဝ ဖျက်သိမ်းခိုင်းရာ KNUP လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားရလေတော့၏။ ၎င်းအပြင် သူနှင့် မန်းလဇနီ တို့ ဖွဲ့စည်းထားသည့် KNUF ကိုလည်း ကွန်မြူနစ်ဆန်သည် ဆိုကာ KNU တပ်ဦး KNUF အမည်မှ တပ်ဦး စာလုံးကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်၍ KNU အမည်သာ ခေါ်တွင်စေလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဗိုလ်မြသည် KNU ၏ တကယ့်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဘဝကို ခံယူရရှိလေတော့သည်။

ကျွန်တော်ပါဝင်သည့် တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ ဒေါနတောင်အနောက်ခြမ်းသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားသည့်အခါ ကာလကား ခေါင်းဆောင်ကြီးဗိုလ်မြ အထက်ဖော်ပြပါ အတိုင်း KNU ကို လုံးဝလွှမ်းမိုးကာ လူ၊ လက်နက် အင်အား အလွန်တောင့်တင်းစွာဖြင့် မြန်မာ့တပ်မတော်ကို အံ့တုအစွမ်းပြနေသည့် ကာလပါတည်း။

ထိုစဉ်က စစ်ရေးစီးပွားရေးအခြေအနေများ

မြန်မာ့တပ်မတော်သည် ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ်လ၌ ပဲခူးရိုးမတွင် ဗကပ တို့ကို အပြီးအပိုင် သုတ်သင်ချေမှုန်း နိုင်ခဲ့လေသည်။ အနှစ်သုံးဆယ် နီးပါး ပဲခူးရိုးမကို စိုးမိုးခဲ့သော ဗကပ B.C.P များ လုံးဝ ကင်းရှင်းသွား ပြီး ပဲခူးရိုးမကို အဖြူရောင်ဒေသသို့ ရောက်ရှိစေခဲ့၏။ B.C.P ကို သာ မက KNUP ကိုပါ မြန်မာ့တပ်မတော်က အမြစ်ပြတ် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။

မြန်မာ့တပ်မတော်က ဦးစွာပထမ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသကို အဖြူ ရောင်နယ်မြေဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြည်သူများ ပါဝင်သော ရွှေလင်းယုန်စစ်ဆင်ရေး၊ မိုးဟိန်းစစ်ဆင်ရေးများဖြင့် ဖြတ် လေးဖြတ်နည်းနာများကို ကျင့်သုံးကာ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က မြန်မာ့တပ်မတော် ကျင့်သုံးခဲ့သော ဖြတ်လေးဖြတ်နည်း နာများမှာ ...

- ရိက္ခာဖြတ်
- သတင်းဖြတ်
- ဆက်ကြေးငွေဖြတ်
- သတ်ဖြတ်

တို့ ဖြစ်၏။

စစ်နည်းဗျူဟာ ကျင့်သုံးမှုမှာ ဝှင်များသတ်မှတ်ပြီး ဝှင်အလိုက် ပြည် သူပါ ပါဝင်၍ ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ဝိုင်းပတ် ပိတ်ဆို့ချေမှုန်းသည့် နည်းဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှ ချောင်းမြောင်းများ၊ ကိုင်း

တော ချုံတောများ လျှို့မြောင်များတွင် လှည့်လည်ခိုအောင်းနေသော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်းနှင့် KNUP ပါတီမှ နာမည်ကြီး စစ်ရေး နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ အားလုံး ကျဆုံးခဲ့ရလေ တော့သည်။

ဤဖြတ်လေးဖြတ် နည်းနာဖြင့်ပင် ၁၉၇၄/၇၅ ကာလများ၌ ပဲခူး ရိုးမကို ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့ခဲ့ရာ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုနှင့် KNUP ဗဟိုတို့ကို အပြီးအပိုင် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ။ ဗကပ ဗဟိုမှ ဥက္ကဋ္ဌ သခင် ဇင်နှင့် အတွင်းရေးမှူး သခင်ချစ်တို့အား အသေရခဲ့သည်။ ထို့အတူ KNUP ဗဟိုမှ ခေါင်းဆောင်များကို အပြီးအပိုင်ချေမှုန်း နိုင်ခဲ့ပြန်သည်။ လက်ကျန် လူအနည်းငယ်က စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ဘက်ခြမ်းကူးပြေး ပြီး ဗိုလ်မြထံ အကြွင်းမဲ့ လက်နက်ချ ခိုလှုံရတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ပဲခူးရိုးမကို ဖြတ်လေးဖြတ်နည်းနာများ ဖြင့် အဖြူရောင်နယ်မြေ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ရာ ထိုနည်းနာအား ကရင်ပြည်နယ်တွင် စမ်းသပ်အသုံးပြုခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာချေ။

အကြောင်းမူကား မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ပဲခူးရိုးမသည် မိမိနိုင်ငံ အတွင်းပိုင်း၌ ရှိသဖြင့် ပထဝီအနေအထားအရ ကန့်သတ်ပိတ်ဆို့ ဝိုင်း ပတ်မှုကို စိတ်ကြိုက်ဆောင်ရွက် ရ၏။ မည်သည့်ပြဿနာမှမရှိ။ တပ် အင်အားအသုံးပြုရာတွင်လည်း ကြည်း၊ ရေ၊ လေ အားလုံး ပါဝင်နိုင်၏။ သဘာဝ အတားအဆီး ချောင်းမြောင်းများရှိနေသဖြင့် ပိတ်ဆို့ရသည်မှာ လည်း လွယ်ကူလှ၏။

ပြည်သူများကလည်း အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် ဗိုလ်ကျလာသည့် သောင်းကျန်းသူများကို ရွံ့မုန်းနေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤစစ်ဆင်ရေး၌ ပြည်

သူတို့ ရာနှုန်းပြည့် ပါဝင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် စစ်ဆင်ရေးကြီး အောင်မြင် ရလေသည်။

ကရင်ပြည်နယ်တွင်ကား မျှော်မှန်းသလို အောင်မြင်မှု မရပါချေ။

အကြောင်းမူကား ပထဝီအနေအထားအရ ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် နယ်မြေ ခြင်းထိစပ်နေသဖြင့် တစ်ဖက်ပွင့်နေပြီး ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့မှု ပြုလုပ်တိုင်း ရန်သူက ပွင့်နေသောဘက်သို့ ရှောင်တိမ်းလွတ်မြောက်သွားတော့၏။ ဟိုဘက်ကမ်းတွင် စိတ်ကြိုက် ခိုလှုံနေတော့၏။ မိမိတို့ ပိတ်ဆို့မှု လုပ်၍မရ။ ထွက်ပေါက်ကတော့ ရှိနေသည်သာ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ခုက ဖြတ်လေးဖြတ်ကျင့်သုံးမှုဖြစ်၏။

ဖြတ်လေးဖြတ်က မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ပဲခူးရိုးမ၌ အမှန်တကယ် ထိ ရောက်အောင်မြင်၏။ သို့ရာတွင် ကရင် ပြည်နယ်၌ကား မျှော်မှန်းသလို မအောင်မြင်ခဲ့ပါချေ။

ရှင်းပါမည်။

ပထမအချက်မှာ မြန်မာထိုင်းနယ်စပ်မှ မှောင်ခို ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်၌ နိုင်ငံတော်မှ စက်ရုံအလုပ်ရုံများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းပိုက်ခဲ့၏။ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး စနစ်အရ ဆက်လက်ဆောင်ရွက် လည်ပတ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ထိုစက်ရုံ အလုပ်ရုံများမှ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားစု များသည် ပြည်သူပိုင်ဘဝ၌ အရည်အသွေး မတိုးတက်လာဘဲ ကျဆင်း လာတော့၏။ အရည်အသွေးသာမက အရေအတွက်ပါ လျော့နည်းလာ သည်။ စားသုံးသူ ပြည်သူများအတွက် မလုံမလောက်ဖြစ်လာ၏။ ဤ တွင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများမှ လူသုံး အိမ်သုံးပစ္စည်းအမျိုးစုံကို နယ်စပ်

ဒေသများမှတစ်ဆင့် ပြည်တွင်းသို့ တရားမဝင်တင်သွင်း ကြလေ
တော့သည်။ ဤသည်ကို Smuggling အကောက်ခွန်မဲ့ တရားမဝင်
ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း သို့မဟုတ် မှောင်ခိုရောင်းဝယ်ရေး
လုပ်ငန်းဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။

နယ်စပ်ဒေသ တရားမဝင်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အနက်
အကြီးဆုံးမှာ ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ်ဒေသများ၌ ဖြစ်၏။ မြောက်ဘက်
အစွန်းဆုံး တာချီလိတ်ဒေသမှ နေ၍ တောင်ဘက်အစွန်းဆုံး ကော့
သောင်းဒေသအထိ မိုင်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်ရှိပေသည်။ ကုန်းလမ်းသာ
မက ရေလမ်းကပါ စက်လှေများအသုံးပြု၍ မှောင်ခိုပစ္စည်းများ တင်
သွင်းကြ၏။

ကုန်းလမ်းကမူ ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်ဒေသများမှ အများ
ဆုံး တင်သွင်းကြ၏။ ကရင်ပြည်နယ်၌ သောင်းရင်းမြစ်နှင့် ဒေါန
တောင်တန်းဖြတ်၍ မော်လမြိုင်၊ ဘားအံဒေသသို့ ရောက်ရှိ ပျံ့နှံ့သွား
လေသည်။

၁၉၇၅/၇၆ စာရေးသူတို့ စစ်ကြောင်းများ ဒေါနတောင်တန်းသို့ ဝင်
ရောက်လှုပ်ရှားချိန်၌ ထိုမှောင်ခိုလုပ်ငန်းမှာ အလွန်ဖွံ့ဖြိုးနေပေပြီ။ နေ့
စဉ်မှောင်ခိုရောင်းဝယ်သမားများ ရာထောင်ချီပြီး နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်
ဝင်ရောက်သွားကာ နေကြ၏။ KNU တို့က ထိုင်း မြန်မာနယ်စပ်၌
အကောက်ဂိတ်များဖွင့်ကာ ထိုမှောင်ခိုလုပ်ငန်းဖြင့် အလွန်စီးပွားဖြစ်နေ
ကြ၏။ အရောင်းအဝယ်များကြောင့် သူတို့လိုချင်သော သတင်းရ၏။ ငွေ
ရ၏။ ထိုင်းနိုင်ငံမှ လိုတာအကုန်ရ၏။

ယုတ်စွအဆုံး ထိုင်းနိုင်ငံတွင် Sex ပင် အလွယ်တကူဝယ်၍ ရသည်။
ကဲ ဘာလိုပါသေးသနည်း။

ထိုသို့သော အခြေအနေများကြောင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နှင့် ပဲခူးရိုးမတွင်
ကျင့်သုံးသော နည်းနာများ ဒေါနတောင်တန်းနှင့် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်း
တွင် မအောင်မြင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

*